

Bekendtgørelse om autorisation af veterinærteknikere¹⁾

I medfør af § 4, stk. 2, § 35 og § 38, stk. 4, i lov om dyrlæger, jf. lovbekendtgørelse nr. 48 af 11. januar 2017 fastsættes efter bemyndigelse i henhold til § 10, stk. 1, nr. 2, i bekendtgørelse nr. 511 af 23. april 2015 om Fødevarestyrelsens opgaver og beføjelser:

Kapitel 1

Anvendelsesområde

§ 1. Denne bekendtgørelse finder anvendelse på veterinærteknikere, og bestemmer hvorvidt disse opfylder de betingelser, som er en forudsætning for adgangen til at udføre dette erhverv.

Stk. 2. Bekendtgørelsen omfatter midlertidig eller lejlighedsvis udøvelse af erhvervet som veterinærtekniker.

Stk. 3. Bekendtgørelsen omfatter tillige etablering som veterinærtekniker fra andre EU-lande eller EØS-lande eller lande, som EU har indgået aftale med om adgang til udøvelse af et lovreguleret erhverv.

Stk. 4. Ved anerkendelse af de erhvervsmæssige kvalifikationer som en veterinærtekniker har opnået i andre EU- eller EØS-lande, eller lande, som EU har indgået aftale med herom, finder den til enhver tid gældende bekendtgørelse om anerkendelse af visse erhvervsmæssige kvalifikationer m.v. anvendelse.

Kapitel 2

Anmeldelsespligt

§ 2. Dette kapitel finder anvendelse på veterinærteknikere fra andre EU/EØS lande eller lande, som EU har indgået aftale med om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer, der midlertidigt og lejlighedsvist vil udføre tjenesteydelser i Danmark.

§ 3. Første gang en veterinærtekniker agter at udføre opgaver som veterinærtekniker skal denne forud skriftligt anmelde dette til Fødevarestyrelsen. Anmeldelsen skal fornyes en gang årligt, hvis den pågældende veterinærtekniker lejlighedsvist ønsker at udføre tjenesteydelser på midlertidig basis i Danmark ud over et år.

Stk. 2. Den første anmeldelse skal ledsages af følgende dokumenter:

- 1) dokumentation for veterinærteknikerens nationalitet,
- 2) attestation fra de kompetente myndigheder i etableringslandet om, at veterinærteknikeren er lovligt etableret i landet til at udtage de prøver på den eller de dyrearter, som ansøgeren ønsker at udføre i Danmark,
- 3) attestation fra den kompetente myndighed i etableringslandet om, at veterinærteknikeren ikke har fået permanent eller midlertidigt forbud eller lignende mod at udøve erhvervet som veterinærtekniker og
- 4) bevis for de erhvervsmæssige kvalifikationer.

Stk. 3. Fødevarestyrelsen kan af de kompetente myndigheder i etableringsmedlemsstaten for hver udførelse af tjenesteydelser kræve nødvendige oplysninger om, at tjenesteyderen er lovligt etableret i etableringsmedlemsstaten, om redelig adfærd og om, at tjenesteyderen ikke har været idømt faglige disciplinære eller strafferetlige sanktioner.

Kapitel 3

Autorisation

§ 4. Dette kapitel finder anvendelse på både danske og udenlandske veterinærteknikere, der vil ansøge om at blive autoriseret i Danmark.

§ 5. Praktiserende dyrlæger kan som led i en specifik plan for sygdomsbekæmpelse eller sygdomskontrol, for så vidt angår sygdomme, som ikke er omfattet af liste 1 og liste 3 i bilagene til bekendtgørelse nr. 1332 af 18. november 2016 om lister over smitsomme sygdomme til lov om hold af dyr og anmeldepligt af sygdomme, og som led i afstamningskontrol lade sig assistere

af veterinærteknikere med hensyn til udtagning af diagnostiske prøver af kvæg, svin, heste, får, geder, pelsdyr og fjerkræ til undersøgelse på DTU Veterinærinstituttet eller et laboratorium godkendt af Fødevarestyrelsen.

Stk. 2. Følgende diagnostiske prøver må alene udtages af en autoriseret dyrlæge: Kateterurin, svaberprøver fra livmoderen, biopsier og lignende. Dette gælder også udtagelse af diagnostiske prøver til brug ved indberetninger, attester og sundhedscertifikater.

§ 6. Veterinærteknikere, der skal assistere dyrlæger, jf. § 5, stk. 1 og stk. 3-5, skal autoriseres hertil af Fødevarestyrelsen. Fødevarestyrelsen meddeler betingelserne for autorisation, herunder hvilke prøver den pågældende veterinærtekniker i hvert enkelt tilfælde må udføre, jf. stk. 3.

Stk. 2. Ansøgningen om autorisation som veterinærtekniker skal indeholde oplysninger om, hvilke diagnostiske prøver den pågældende påtænkes at skulle udtage samt til hvilket formål.

Stk. 3. Autorisation som veterinærtekniker kan meddeles til udtagning af: blodprøver, mælkeprøver, næsesvaberprøver, kloaksvaberprøver, trachealsvaberprøver, gødningsprøver, skedeflådprøver, øre- og hudkrabprøver, prøvemateriale fra slagtede dyr.

Stk. 4. Autorisationen kan meddeles den, der virker under en dyrlæges ledelse og ansvar jf. dog stk. 5, og som er blevet undervist af en dyrlæge i:

- 1) udtagning af de relevante prøver i teori og praksis,
- 2) anatomi for det organ eller den lokalitet, hvor prøven udtages,
- 3) besøghygiejne,
- 4) brugen af det relevante instrumentarium,
- 5) injektionshygiejne og desinfektion,
- 6) anvendelse og desinfektion af fikseringsudstyr,
- 7) regler for forsendelse af prøvemateriale, og
- 8) hygiejne- og desinfektionsforanstaltninger ved ambulant udtagning af diagnostiske prøver.

§ 7. Fødevarestyrelsen træffer afgørelse om autorisation af veterinærteknikere, der er omfattet af dette kapitel, senest 4 uger efter modtagelse af ansøgningen og alle nødvendige dokumenter, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Fristen i stk. 1 kan forlænges én gang, hvis sagens kompleksitet berettiger det. Fødevarestyrelsen begrundet forlængelsen og varigheden af forlængelsen og meddeler dette til ansøgeren inden udløbet af fristen i stk. 1.

Stk. 3. Ansøgeren må ikke udføre opgaver som veterinærtekniker, før vedkommende er autoriseret hertil af Fødevarestyrelsen.

Stk. 4. Når Fødevarestyrelsen har modtaget en ansøgning om autorisation og alle nødvendige dokumenter, sender styrelsen en kvittering til ansøgeren med oplysning om:

- 1) sagsbehandlingsfristen, jf. stk. 1 og 2,
- 2) at ansøgeren ikke må udføre opgaver som veterinærtekniker, før vedkommende er autoriseret hertil af Fødevarestyrelsen, og
- 3) klagemuligheder.

§ 8. Veterinærteknikere, som er omfattet af dette kapitel, skal oplyse tjenestemodtager om:

- 1) erhvervsmæssig titel og EU/EØS-landet, hvor tilladelsen til anvendelsen af titlen er givet,
- 2) de brancheorganisationer, som veterinærteknikeren eventuelt er medlem af,

- 3) eventuelle erhvervsforsikringer, herunder kontaktoplysninger på forsikringsselskabet og oplysning om forsikringens geografiske dækning, og
- 4) kontaktoplysninger til Fødevarestyrelsen.

Stk. 2. Hvis tjenestemodtager anmoder veterinærteknikeren om det, skal denne oplyse om de regler, der gælder for udførelsen af erhvervet, og hvordan dyrlægen får adgang hertil.

§ 9. Fødevarestyrelsen kan tillade andre former for lægmandsassistance til dyrlæger end de i § 5, stk. 1 og stk. 3-5, nævnte

Kapitel 4

Undervisning

§ 10. Ved ansøgning om autorisation, skal ansøger indsende dokumentation for, at undervisning jf. § 6, stk. 4 har fundet sted. Denne dokumentation skal godkendes af Fødevarestyrelsen.

Stk. 2. Fødevarestyrelsen kan forlange, at autoriserede veterinærteknikere skal modtage supplerende undervisning, med henblik på at udføre opgaver som anført i § 5, stk. 1 og 3-5.

§ 11. Udgifter til undervisning i medfør af denne bekendtgørelse af personer, som ikke er ansat af Fødevarestyrelsen, er Fødevarestyrelsen uvedkommende.

Kapitel 6

Tilbagekaldelse- og bortfald

§ 12. En autorisation som veterinærtekniker kan til enhver tid tilbagekaldes af Fødevarestyrelsen, hvis betingelserne for autorisation ikke overholdes.

Kapitel 7

Straf- og ikrafttrædelsesbestemmelser

§ 13. Med bøde straffes den, der:

- 1) overtræder § 5, stk. 2, § 6, stk. 1, 1. pkt., eller § 8, eller
- 2) tilsidesætter vilkår knyttet til en autorisation meddelt efter § 6, stk. 1.

Stk. 2. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

§ 14. Bekendtgørelsen træder i kraft den 1. juli 2017.

Stk. 2. Bekendtgørelse nr. 1604 af 15. december 2015 om autorisation af veterinære teknikere ophæves.

Fødevarestyrelsen, den

Officielle noter

¹⁾ Bekendtgørelsen indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer, EU-Tidende 2005, nr. L 255, s. 22, som senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/55/EU af 20. november 2013 om ændring af direktiv 2005/36/EF om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer og forordning (EU) nr. 1024/2012 om det administrative samarbejde ved hjælp af informationssystemet for det indre marked (IMI-forordningen), EU-Tidende 2013, nr. L 354, side 132, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 2006/123/EF af 12. december 2006 om tjenesteydelser i det indre marked, EU-Tidende 2006, nr. L 376, s. 36.

